

gældende Lov ikke bestaar og derved heller ikke det bestaaende Nævn, foreslaas Loven fornyet for Januar Maaned.

Jeg skal endvidere tillade mig at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Forbud mod Nedrivning af Bygninger*. I Medfør af Lov af 30. Oktober 1916 nedsattes en Boligkommission, for hvilken Kontorchef i Statistisk Departement, Docent ved Universitetet J. C. J. Warming blev udnævnt til Formand, og hvis Medlemmer er angivne i Bilaget til det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte. Det fremkommer paa Boligkommissionens Foranledning og er i nøje Overensstemmelse med det Forslag, som Boligkommissionens tilstedeværende Medlemmer enstemmigt har vedtaget. Dets Formaal er midlertidig at give Kommunerne Adgang til — eventuelt mod Appel til Indenrigsministeriet — at udstede Forbud mod Nedrivning af Bygninger samt mod Benyttelse af Beboelseslejligheder til Forretningsbrug. Aarsagen til Lovforslaget og Boligkommissionens Stilling er dergjort Rede for i det Bilag, hvori Boligkommissionens Indstilling offentliggøres. Det har her i Hovedstaden vist sig, at dels Omdannelsen af Boliger til Forretningsbrug, dels Omdannelsen af Lejligheder til større Lejligheder eller Omdannelsen af Ejendomme fra Leje til Privatejendom har antaget et saa betydeligt Omfang, at den, hvis den fortsættes, sikkert vil kunne medføre en Forøgelse af den tilstedeværende Bolignød. Forholdene har endvidere udviklet sig saaledes, at Vanskeligheden ved Tilvejebringelsen af Materialier til Bygninger baade med Hensyn til Muligheden af den faktiske Fremskaffelse af disse Materialier og med Hensyn til Prisen er blevet stadig større, saa at det vil være i højeste Grad ønskeligt af Hensyn til Beboelsesforholdene i de Byer, hvor saadanne Vanskeligheder er indtraadt, at man ikke anvender Byggematerialier og Arbejdskraft paa anden Maade end saa vidt muligt til Tilvejebringelse af Nybygninger og ikke til Fjernelse af Lejligheder, for hvilke der i Forvejen er saa særdeles god Brug. Lovforslaget bemyndiger derfor Kommunerne til at nedlægge Forbud mod saadan Nedrivning og tillige til at standse en paabegyndt Nedrivning, dog under nærmere fastsat Erstatning. Boligkommissionen siger selv herom, at Standsnings af en allerede paabegyndt Nedrivning vil vel neppe i stort Omfang finde Sted, da det let vilde kunne blive en meget kostbar Affære for Kommunen, men det kan dog tænkes, at en Nedrivning foreløbig kun har rørt ved en

Sidefløj af en Bygning, hvis Hovedfløj indeholder en Række Beboelseslejligheder, som det havde Betydning for Kommunen at redde for Beboelse, og at derfor en Standsnings kunde være naturlig og økonomisk forsvarlig. Endvidere foreslaas det i Lovforslaget at meddele Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at bestemme, at Beboelseslejligheder ikke uden Kommunens Samtykke maa tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse, f. Eks. som Kontor, Butik, Værksted, Fabrik eller lignende. Begrundelsen er selvfølgelig den samme, som jeg tidligere har anført, nemlig at der i Øjeblikket er saa stor Brug for Beboelseslejligheder i visse Byer, at det ikke kan være forsvarligt at omdanne dem til anden Brug.

Loven skal have et aabenbart Midlertidighedens Præg. Lovforslaget er født af den ekstraordinære Tilstand, som ikke blot viser sig her i Landet, men ogsaa i andre Lande, i Norge og Sverige. Naar jeg om et Par Dage skal have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Revision af Loven angaaende Fastsættelse af Husleje, vil man deri finde et Bilag, som viser, at akkurat de samme Vanskeligheder, som vi her kæmper med, nu ogsaa er opstaaet i Holland, og at man der maa gaa til lignende Foranstaltninger med Hensyn til Reguleringen af Husleje, som vi har maattet gaa til. Jeg haaber, at dette Lovforslag, som enstemmigt er indstillet af Boligkommissionens tilstedeværende Medlemmer og saaledes er Udtryk for denne Kommissions meget omfattende Sagkundskab, vil finde en let Gang igennem Rigsdagen. Det er klart, at Lovforslaget trænger til hurtig Fremme, for at Loven skal kunne gøre fuld Nytte.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger*, som fremkommer, fordi den bestaaende Lov om kommunale Dyrtidstillæg udløber med indeværende Aars Udgang. Loven, som vi gav i Fjor før Jul, blev givet for 10 Maaneder, derefter fornyet for 2 Maaneder og har saaledes omfattet hele Aaret 1916. Det foreslaas nu, at Gyldighedstiden for denne Lov skal være indtil 31. Marts 1918, med andre Ord, det sidste Kvartal af det indeværende kommunale Finansaar og hele næste Finansaar. Dette er gjort af praktiske Grunde, fordi det har vist sig at være besværligt for Kommunerne at have en Lov gældende kun for en Del af det kommunale Finansaar, og fordi Forholdene desværre ingenlunde tyder paa, at disse